Контрольний экземпляр
ім. М. К. Крупської

Мал. В. ОСТАПЕНКА.

РАПОРТУЄМО ПЕРШОТРАВНЮ

З ХАРАКТЕРИСТИКОЮ «ВІДМІННО»

Перший рапорт Дню міжнародної солідарності трудящих поступив від бригадира комсомольсько-молодіжної бригади внутрішньошахтного транспорту Віктора Квітки. В соціалістичному змаганні між комсомольсько-молодіжними колективами Олександрійського вугільного басейну ця бригада зайняла за минулі три місяці перше місце. Достроково вона виконала план нормовиробітку і в квітні. Цей показник тут довели до 110 процентів.

Трудова характеристика комсомольсько-молодіжної бригади заслуговує на хорошу оцінку. Протягом чотирьох місяців нинішнього року цей колектив забезпечив безаварійну роботу транспорту нашої шахти. Якість виконаних робіт, за свідченням спеціалістів, — відмінна.

А. ЄРМАКОВ,
слюсар дільниці внутрішнього транспорту шахти Верболозівська.
м. Олександрія.

В РЯДИ ТРИТИСЯЧНИЦЬ!

Тритисячний рубіж. Минулого року його подолали члени нашого комсомольсько-молодіжного колективу Тетяна Юрченко, Ганна Супрун, Марія Січкар. Нинішнього року всі доярки колективу вирішили стати тритисячницями. Ударно трудилися ми на передтравневій трудовій вахті. Щодня перевиконували норми надоїв, здавали молоко першим класом. В. Концебовська, Г. Герун, Т. Юрченко, Г. Супрун, М. Січкар працюють в рахунок другої декади травня.

Л. ПРОКОПЧУК,
доярка, групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу МТФ колгоспу «Шляхом Леніна» Гайворонського району.

З ПЕРШОТРАВНЕМ!

РАПОРТУЄМО ПЕРШОТРАВНЮ

ДОСТРОКОВО!

Комсомолки Наталка Агатьєва та Галина Чебаник зобов'язалися під час роботи XVII з'їзду ВЛКСМ закінчити виконання п'ятимісячного завдання. Рапортували про це вони достроково, напередодні відкриття комсомольського форуму.

Ударно попрацювали комсомольці Людмила Ткачова, Тамара Мамалига, Ольга Гончар, Галина Ралко, комсомольсько-молодіжна бригада в'язальної дільниці, яку очолює Петро Белотєлов.

К. ЛІЩИМЕНКО,
в'язальниця Кіровоградської панчішної фабрики.

НАША ВІДПОВІДЬ — ПРАЦЕЮ

На п'ять днів раніше строку закінчили виконання виробничого плану квітня в нашій комсомольсько-молодіжній бригаді. Високі темпи на кожному робочому місці взяли ще з початку року. Адже завдання 1974-го зобов'язалися виконати до 29 жовтня — до дня народження Ленінського комсомолу.

Середній нормовиробіток в першому кварталі становив у нас 135 процентів. Від початку року в бригаді внесли 5 раціоналізацій з економічним ефектом в 17 тисяч карбованців. По-господарському ставимося до сировини. В першому кварталі 14 днів працювали на зекономлених матеріалах.

В рік 50-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна вирішили добитися найвищої продуктивності праці. Це буде наша відповідь на полум'яні слова промови Генерального секретаря ЦК КПРС Л. І. Брежнєва на XVII з'їзді ВЛКСМ, це буде наш подарунок історичному ювілею.

В. КРУПА,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної бригади заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.
м. Світловодськ.

ПРАПОР КУЛЬТАРМІЙЦЯМ ОБЛАСТІ

Відбулися збори працівників культури і мистецтва області, на яких було вручено перехідний Червоний прапор Міністерства культури УРСР і Республіканського комітету профспілки працівників культури.

На зборах виступив міністр культури УРСР О. К. Романовський. Він відзначив успіхи, досягнуті культармійцями Кіровоградщини у соціалістичному змаганні областей республіки в 1973 році і, вручаючи перехідний Червоний прапор, побажав і надалі примножувати і закріплювати здобутки і традиції культармійців.

Від імені працівників культури Одеської області учасників зборів тепло вітав начальник Одеського обласного управління культури В. А. Черкаський.

Збори прийняли звернення до всіх працівників культури і мистецтва Кіровоградщини.

У роботі зборів взяли участь перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак, секретар обкому Компартії України А. І. Погребняк, заступник голови облвиконкому Є. М. Чабаненко, голова облпрофради Д. Т. Жмак.

Першотравень! Тобі не вперше
Прапорів зустрічати пал.
У свідомості наших звершень
Грає «Інтернаціонал».
Першотравень! Ти з нами викріп,
Тому сонцем ясним крилаті
Із маївок на зламі віку
Увіходим в сімдесяті.
І ніколи вона заметами,
Хмарочосами — не затулиться.
Головна магістраль планети —
Ленінська вулиця.
Прокладуть її всі народи
У майбутнє своє високе,
Залунають на ній сьогодні
Трударів величаві кроки.
Чуєш, земле! У злеті днів
Поступ людства — палкий небат,
Бо єднання пролетарів —
Революції рідний брат.
І зростають святкові лави,
В чому ж сили такої зміст? —
За походженням Першотравень —
Переконаний комуніст.
Він тривожно схилився над картою,
Розгляда комунізму обрій.
В юнім серці незмінне — «Партія»
Перемогами квітне добрими:
«Рівність, Праця, Братерство, Воля» —
Доказ правди святої — в ділі,
Хоч поранено стогне Ольстер,
Хоч в кайдани закуто Чілі.
Першотравень! Тобі не вперше,
Прапорів зустрічати пал.
У свідомості наших звершень
Грає «Інтернаціонал».

Володимир БОНДАРЕНКО.
м. Кіровоград.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ.

Рік видання XV. № 54 (1846). СЕРЕДА, 1 травня 1974 року Ціна 2 коп.

ОУНБ ім. Д. І. Чижевського

ЗУСТРІЧ ДЕЛЕГАТІВ З'ЇЗДУ

У Москві закінчив свою роботу XVII з'їзд ВЛКСМ. Генеральний секретар ЦК КПРС Леонід Ілліч Брежнєв високо оцінив роботу молоді. Окрилені високою оцінкою, юнаки і дівчата сповнені рішимості примножити свій вклад у виконання планів дев'ятої п'ятирічки, по-ударному розв'язувати нові завдання.

Вчора посланці нашого краю — делегати XVII з'їзду ВЛКСМ повернулися на Кіровоградщину.

Червоним кумачем транспарантів «Слава КПРС!», «Слава Ленінському комсомолу!», «Палкий привіт делегатам XVII з'їзду ВЛКСМ!», зустрічала посланців Кіровоградщини привокзальна площа обласного центру. Вітати делегатів комсомольського форуму прийшли учні і студенти, робітники, службовці, комсомольські активісти. Мітинг відкрив другий секретар обкому комсомолу А. Новицький. Він надав слово бригадиру комсомольсько-молодіжної бригади верстатників четвертого цеху заводу «Червона зірка» Надії Щербань.

— З великою увагою слідкували ми за роботою XVII з'їзду ВЛКСМ. На ньому комсомол рапортував партії, її Центральному Комітету про свої здобутки. І ми з радістю доповідаємо вам, товариші делегати, що колектив ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка» в дні роботи з'їзду, а саме, 25 квітня, виконав чотиримісячне завдання, а 25 квітня відправив хліборобам 25 165 сівалок, що на 965 більше, ніж планувалося урядовим завданням.

І слухаючи виступи першого секретаря обкому комсомолу М. Скляниченка, учениці десятого класу середньої школи № 34 Н. Легенької, бригадира комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району В. Галушку, групкомсорга комсомольсько-молодіжної МТФ колгоспу «Перше травня» Маловисківського району К. Маслову, токаря, секретаря комсомольської організації цеху № 4 заводу «Червона зірка», трактористку колгоспу імені Суворова Устинівського району Н. Васильєву, кожен з присутніх був готовий доповісти про своє місце в боротьбі за виконання історичних рішень XXIV з'їзду КПРС.

ЧЕКАЙТЕ НОВОСІЛЛЯ

● Поспішають монтажники.

● *Читай на 2-й і 3-й стор.*

ЛОКОМОТИВ ГОТУЄТЬСЯ В ДОРОГУ

На зміні — комсомольсько-молодіжна

НА ПОДВІР'Ї Гайворонського тепловозоремонтного заводу увагу привернули старенькі тепловози — покриті робочим пилом, ніби аж менші від того. Олег Гончаз — секретар комсомольської організації підприємства, затаївши якусь лукаву смішинку в очах, повідомив, що «котяться» отакі ТУ-2 і ТУ-4 до них по вузьких коліях аж з Казахстану, Уралу, Узбецької РСР. Тож, незважаючи на швидке зростання темпів технічного прогресу, ці машини й донині незамінні на окремих ділянках шляхів, допоміжних роботах.

Виходимо з головного корпусу і, перетнувши все ту ж вузьку колію, зупиняємось. Праворуч стоять інші тепловози, нові. Помічаю усміх на обличчях моїх супутників — Олега і Валерія Боровкова — ватажка комсомольців головного тут локомотивоскладального цеху: виявляється, це відремонтовані машини щойно згадуваних марок. Певнізнані — сяючі, свіжопофарбовані ТУ-2 і ТУ-4. Чекають свого повернення на шляхи давніх вузькоколійок.

В приміщенні електроапаратної дільниці локомотивоскладального цеху, куди ми заходимо після огляду останніх тепловозів, працюють два комсомольсько - молодіжні колективи електрослюсарів. Для машин марки ТУ-2 апаратуру й електрообладнання ремонтує бригада Анатолія Бростилова, для ТУ-4 — бригада Петра Матієнка.

Ще по дорозі сюди Валерій Боровков розповідав про Анатолія Бростилова, який на дільниці парторгом. Мова зайшла про дисципліну.

ЧОМУ про дисципліну раніше, ніж про саму роботу? Бо без суворого дотримання і врахування вимог праці, остання не може бути не лише високопродуктивною, а й просто доброякісною, тобто, тією, яка береться за середній вимір. Тож зрозуміло, що цей чинник не може випадати з поля зору.

А хлопцям закинути докір ніяк не можна. Не таємниця на підприємстві — відділ матеріального постачання не завжди вчасно забезпечує обидві бригади запчастинами. Іноді доводиться перекривати ремонт одних агрегатів другими. Крім тепловозів, тут готують апаратуру для рейкошліфувальних машин. В подібних випадках втрачають дорогоцінний час для підготовки обладнання на дільниці. Здавалося б, і пальцем є на кого показати, перекласти вину на інші плечі. Але вони встигають вправлятися не лише з ремонтом складних приладів чи простих пристроїв для локомотивів, а й виготовляють нові та деталі для них.

І в соціалістичних зобов'язаннях колектив електрослюсарів апаратної дільниці визначив для себе завдання, де впадає у вічі:

— підтвердити звання дільниці комуністичної праці;

— виробити понадпланової продукції на суму 800 карбованців;

— зекономити 100 кілограмів чорного і 500 — кольорових металів.

Ще залишають за собою обов'язки шефів у колгоспі.

Спілчани навчаються в мережі комсомольської політосвіти, слухають лекції про основи економічних знань, які читають кваліфіковані спеціалісти з вищою освітою. Крім обох бригадирів, кілька робітників закінчили технікуми, Павло Полянов навчається на вечірньому відділенні вузу.

Багато розповідали знову-таки про Анатолія Бростилова. Він — депутат Гайворонської міської Ради депутатів трудящих, член цехового й заводського комітетів. Встигає вести в локомотивоскладальному ще й групу народного контролю. А в кінці хлопці вислозили слушну думку: варто написати про сім'ю Бростилових. Дружна родина, істинно робітнича. На добросчесну працю батьків діти відповідають успішним навчанням у загальноосвітній школі, до того ж і в музичній опановують складні й прекрасніази мистецтва.

БРИГАДИР не чув цієї розмови. Сам спокійний, стриманий, він пожвавився, коли мова зайшла про членів бригади. Дмитро Калєнін, групкомсорг дільниці (він працював якраз у другу зміну), Григорій Брамірський та кандидат в члени КПРС Микола Костянтинов нагороджені значками ЦК ВЛКСМ «Ударник 1973 року», ще четверо —загальносоюзним знаком Президії ВЦРПС «Переможець соціалістичного змагання». В кожного члена Спілки — індивідуальні соціалістичні зобов'язання, колективи бригад заключили договір про соцзмагання між собою.

І ще хочеться відзначити здруженість обох бригад. Відчутно було: тут пройшли ту межу, до якої в стосунках між ними існувала потреба тільки виконання денних завдань. Рівень нормовиробітку дуже високий, завжди перевиконують план. І на суботнику кожен з електрослюсарів, ставши до робочого місця, подвоїв свій змінний здобуток...

Давно посіяні зерна свідомого, ініціативного ставлення до праці вродили в колективі обох бригад сторицею.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодого комунара».

В КОЛГОСПІ ІМЕНІ ВАТУТІНА НОВОУКРАЇНСЬКОГО РАЙОНУ НА ПОЛИВІ ПОСІВІВ БАГАТОРІЧНИХ ТРАВ ДОБРЕ ПРАЦЮЮТЬ НА ЗРОШУВАЛЬНІЙ УСТАНОВЦІ «ДДН-70А» КОМСОМОЛЬЦІ ТРАКТОРИСТ МИКОЛА ЗАНІЗДРА І ЙОГО ПОМІЧНИК ВОЛОДИМИР ЛАНЕЦЬКИЙ.

ВОНИ ЩОДЕННО ЗРОШУЮТЬ ПОСІВИ НА ПЛОЩІ 3—3,5 ГЕКТАРА ПРИ НОРМІ 1,25 ГЕКТАРА.

НА ФОТО (ЗЛІВА НАПРАВО): ВОЛОДИМИР ЛАНЕЦЬКИЙ І МИКОЛА ЗАНІЗДРА.

Фото В. КОВПАКА.

РАПОРТУЄМО ПЕРШОТРАВНЮ

ТРУДОВИЙ ДАРУНОК

Свій трудовий дарунок присвятили Першотравню хлібороби комсомольсько-молодіжної тракторної бригади нашого колгоспу, яку очолює Микола Давидов.

Дружно, по-бойовому проводили весняні польові роботи молоді хлібороби. Працювали груповим методом. За добу тут закрили вологу на всіх площах, за три дні посіяли горох, ячмінь, овес, старанно працювали на сівбі цукрових буряків, соняшника, кукурудзи. На сівбі качанистої відзначилися члени механізованої ланки Віктора Бакуна, які зобов'язалися виростити 100-центнерні врожаї зерна кукурудзи. Вчора бригада рапортувала про дострокове закінчення посіяної.

В. КОЗЛОВСЬКИЙ,
тракторист комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу «Дружба» Новоукраїнського району.

ЧЕКАЙТЕ НОВОСІЛЛЯ...

● ФОТОРЕПОРТАЖ

СТРІЛИ кранів. І спалахи синього вогню електрозварки. Шурхіт машинних шин. Несуться у високості панелі, бетонні плити на риштування. Вранці — на четвертий поверх, а це вже — на п'ятий. Був пустир, було поле. Тепер — виростає великий світлий дім.

А обабіч вже й алеї, і молоді ясени. Бо весна! Бо натхнення! Бо треба поспішати, щоб тут якнайшвидше було новосілля. І люди скажуть цим хлопцям і дівчатам в робочих блузах «спасибі».

Поспішають. І роблять все як годиться. Це й під час комуністичного суботника. І в час роботи XVII з'їзду ВЛКСМ:

— За два дні є три змінні норми, — бригадир монтажників Іван Ніколаєнко поглядає на своїх друзів з гордістю: — стараються!

Сто дівчат вийшли на щойно змонтовані поверхи — сто штукатурів, малярів:

— За день — чотириста п'ятдесят метрів оздоблених стін.

Для вмільців з управління механізованого будівництва це висока цифра: раніше і третини такої площі не було б. А тепер механізми зробили все — новосілля наблизили ще на місяць. За тиждень!

Штукатури комсомольсько - молодіжної бригади Євгенії Нескорожньої:

(Закінчення на 3-й стор.).

● І їй, маляреві Галині Івченко, новосели скажуть добре слово похвали і дяки.
● Знову бригада М. В. Казаріної змінне завдання закінчила на дві години раніше.

ОНОВЛЕННЯ

● ПІД ПРАПОРОМ ЧЕРВОНИМ КВІТУЄ ЗЕМЛЯ

ФЕДОРА Яковича Косянчука, ланкового-кукурудзовода колгоспу «Правда» Знам'янського району я знаю не перший рік. Не раз доводилося зустрічатись на його плантаціях кукурудзи, на різних нарадах тощо. Але одна зустріч особливо запам'яталася. Це було на обласній нараді, де мова йшла про завершення збирання пізніх культур. Під час перерви до мене підійшов Федір Якович і, подаючи натруджену руку, запитав:

— Візьмете мене союзником?

І пояснив. Мовляв, давайте вдвох поїдемо в якесь господарство, вивчимо причини його відставання із збиранням пізніх культур, подивимось, чи все там робиться як слід.

І ось ми в одному з радгоспів. Два дні Федір Якович уважно приглядався, вивчав, аналізував роботу в радгоспі. Людина з гострими, спостережливими очима, він багато дечого помітив, як кажуть, розкрив очі декому з керівників радгоспу на причини відставання, підказав шляхи подолання хиб і недоліків. А потім ще і в газеті виступив з великою грунтовною статтею. По ній було прийнято ділове рішення, яке допомогло і в цьому і в інших господарствах навести належний порядок на збиранні кукурудзи та інших пізніх культур.

Вже пізніше, я не раз задумався: який у Федора Яковича державний підхід до справи! Ці думки я йому висловив іншим разом, на звітних колгоспних зборах. Федір Якович відповів:

— Все це недоречна похвала. Хочу сказати про інше: мене зацікавило одне важливе питання — хочу підготуватись і розповісти молоді колгоспу про Леніна. Щоправда, мені не доводилось Ілліча бачити. Але я з ним... розмовляв. Так-так, розмовляв. І темою розмови була наша Знам'янка. А розмова ця була не в повчому розумінні слова, а по ленінській книзі. Здогадуєтесь? Адже Ленін колись писав про нашу Знам'янку.

Вірно говорить Федір Якович. Розкрийте сторінки геніального твору В. І. Леніна «Розвиток капіталізму в Росії», і ви там знайдете по-ленінськи глибокі і переконливі думки, його висловлювання про те, що Знам'янка була ринком робочої сили, куди з усієї округи йшли бідні селяни. «У Херсонській губернії ринками робітників є залізничні станції (Знам'янка, Долинська та інш.)...», — писав В. І. Ленін. І далі: «С-г робітники, що приходили в такій великій кількості на південь, належать до найбідніших верств селянства. З робітників, які приходять в Херсонську губернію, 7/10 ідуть пішки, не маючи коштів на купівлю залізничних білетів... В середньому робітники беруть з собою близько 2-х карбованців; нерідко у них не вистачає грошей на паспорт, і вони беруть за гривенник місячний білет. Мандрівка триває днів 10 — 12, і ноги пішоходів від таких великих переходів (іноді босоніж по холодній весняній грязі) пухнуть, вкриваються мозолями і саднами».

Так було...

ВЖЕ п'ятдесят сьомий рік ми живемо під зорею Великого Жовтня. Корінні зміни сталися по всій країні, в тому числі і в Знам'янці. Сьогоднішня Знам'янка — нові багатоповерхові будинки, густа мережа магазинів, ательє, майстерні побутового призначення, парки, сквери.

Ось локомотивне депо. В наряді про щось захоплено розмовляє з своїм товаришем по роботі машиніст електровоза Станіслав Самброс. Про нього в депо кажуть: вдався в

БРОШУРИ З ПРОМОВОЮ Л. І. БРЕЖНЄВА НА XVII З'ЇЗДІ КОМСОМОЛУ

Видавництво політичної літератури випустило в світ брошуру з текстом промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, виголошеної 23 квітня 1974 року на XVII з'їзді Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

(ТАРС).

Республіканське видавництво «Молодь» випустило в світ українською мовою брошуру з текстом промови Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва, виголошеної 23 квітня 1974 року на XVII з'їзді ВЛКСМ.

(РАТАУ).

Чекайте новосілля...

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

— На рахунку кожної з дівчат по двадцять п'ять метрів при змінній нормі сімнадцять.

Дівчата з бригади Марії Казаріної:

— В нас по двадцять одному. А до введення механізації мали по чотири — шість.

Кваплються маляри з бригади Валентини Михайлюк, поспішають бригади Галини Фрунзе, Олени Кадеми, Галини Кукушкіної.

Сто дівчат. І всі, як Галя Івченко:

— На свято з боргами не личить йти...

Секретар комітету комсомолу комбінату «Кіровоградважбуд» Михайло Шеремета виводить на «блискавках» біля кожного об'єкту лише червоні рядки: «Є півтори норми..!», «Бригада Анатолія Бабича в дні роботи XVII з'їзду ВЛКСМ працювала на зекономлених матеріалах!», «Бригада Є. Нескорожньої: від суботника до Першотравня — праця ударна!..»

Нагород і слів похвали заслуговує кожен. Майже тисячу двісті юнаків і дівчат комбінату зустріли свято з перевиконанням завдань.

І червоняться на риштованнях плакати, лозунги, транспаранти. А на вістрі стріли крану — прапорець! Весна. Першотравень. Свято праці!

Кипить робота...

● Бригадир монтажників Іван Нікопаєнко: «Є півтори норми!»

● Біля свіжої «блискавки»

Фото В. Ковпака.

ПРИРОДА: ЩО

ТРАВНЕВІ ГРОЗИ

Травень — останній весняний місяць за календарем. Та лише в цьому місяці по-справжньому можна відчути весну. Починається буйний ріст трав, дерева огортаються зеленими молодими листочками. Помічено, що коли дуб перед ясенем лист пустить — буде сухе літо. Квітують сади. Ще в квітні зацвіли абрикоси, потім — вишні: неначе хто молоком облив дерева, навколо яких діловито гудуть крилаті трударі. До речі, бджоли — чудові синоптики. Якщо вони літають поблизу вулика, то дощ буде пізніше. Коли ж вилітають рановранці і повертаються у вулик пізно ввечері, значно пізніше звичайного, то негода буде тривалою. Якщо наближаються грозові хмари, а бджоли не залітають у вулик — дощ пройде стороною.

А навесні ще зранку може сяяти яскраве сонце, а опівдні невідомо звідки з'являться хмари. Взагалі, дощ у травні ніколи не завадить. В народі кажуть: «Травень мокрий — родить хліб добрий» і «Якщо в травні дощ надворі, то восени будуть повні комори».

Коли навесні потрапляєш у ліс, то здається, що звідусіль лунають пісні: з кущів, з дерев, з блакитного неба. Видзвонюють вівчарики, флейтою свистить іволга, розсипають срібло своїх пісень лісові жайворонки. Чути синиць, мухоловок, дроздів і багатьох інших птахів. Навіть важко визначити, кому належать ці голоси. Але зозулю та соловейка неможливо переплутати з іншими. Почувши знайоме з дитинства «ку-ку, ку-ку», відчуваєш, що вже кінець весняній прохолоді, — наближається літо.

М. ЛИТВИНОВ.

КРИЛА ДЛЯ ТРЬОХ КОНТИНЕНТІВ

ІНТЕРВ'Ю ПЕРЕД СВЯТОМ

І болгарина Стоїмила Тодорова, і росіянина Володимира Ундірова, і Ганбаатара Гонгорина з Монгольської Народної Республіки привели до нашого міста любов до авіації, поклик високого чистого неба...

Сьогодні вони — курсанти Кіровоградського льотно-штурманського училища цивільної авіації. Напружені будні ставлять перед кожним свої проблеми. Стоїмил готується до державних екзаменів, Гонгорин наполегливо долає мовний бар'єр, у Віктора окрім навчання, постійні справи в клубі інтернаціональної дружби, яким він керує. Але свято тим і приємне, що можна на якийсь час забути про всі турботи, поділитися з людьми своєю радістю. Тож і наша розмова почалася з нього — весняного травневого свята, яке наближалося, а першим питанням, на яке відповіли майбутні авіатори було: чим особливий для вас нинішній Першотравень?

Г. Гонгорин: Я вперше відзначаю це велике міжнародне свято з трудящими вашої країни. Щасливий, що можу поділити радість і піднесений настрій з вашими людьми, які так успішно здійснюють завдання комуністичного будівництва.

С. Тодоров: Вже котрий рік відзначаю я цей день за сотні кілометрів від своєї батьківщини. Але одиноким себе не почуваю. Сердечність моїх радянських друзів створює ту неповторну атмосферу, яка буває тільки вдома. Зараз це для мене особливо дороге — адже нинішній Першотравень для мене знаменний удвічі: напередодні відбудеться моє весілля, яке співзвучне святу — воно інтернаціональне. Моєю дружиною стане ваша землячка Алла Шитря.

В. УНДІРОВ: Далеко не всі турботи забуваються під час свят. Ось і в ці дні члени нашого клубу «Дружба» будуть турбуватися, щоб наші друзі, які приїхали в училище з-за кордону, відчули всією душею урочистість і значимість міжнародного свята.

Якоюсь мірою з висоти Першотравня можна глянути на вже пройдений навчальний рік — адже травень один з останніх місяців навчання! Чим запам'ятався він вам!

С. Тодоров: Ми — випускники. І цим, мабуть, все сказано. Через кілька місяців я і мої друзі будемо керувати польотами співвітчизників у авіакомпанії «Балкан». Всі ми старанно готувалися до цієї події. Про це говорять і оцінки: переважна більшість наших хлопців навчається тільки на «відмінно» та «добре».

Г. Гонгорин: Переді мною і моїми земляками, які приїхали цього року в училище, одна з головних проблем — вивчення російської мови. Зараз ми досягли в цій справі певних успіхів. Велику допомогу в навчанні надають нам курсанти з Радянського Союзу Ескелі Абдурахманов, Олександр Ірюмін та їх друзі.

В. УНДІРОВ: Протягом року члени нашого клубу дбали про те, щоб курсанти-іноземці жили і працювали цікаво й змістовно. Велику роботу провів академічний сектор. Завдяки його зусиллям незадовільні оцінки стали рідкістю в наших друзів з-за кордону. У вільний від навчання час для курсантів організовують бесіди, зустрічі, лекції, екскурсії.

Роки навчання не забуваються ніколи. Рідним стає і місто, в якому вони проходять. Чим запам'ятається вам Кіровоград!

С. ТОДОРОВ: Невдовзі після приїзду до училища, нас запросили до середньої школи № 9. Цього дня школярі відзначали видатну дату в історії болгарського народу — роковини Вересневого повстання. Ми були до глибини душі схвильовані тією сердечністю, гостинністю, з якою нас зустріли дорослі і юні мешканці Кіровограда. І так було завжди, куди б ми не приходили. Таке не забувається.

В. Ундіров: Випускники нашого училища працюють нині у небі і на землі трьох континентів: Європи, Азії, Африки. Нерідко пошта приносить від них теплі щирі слова. Мені хочеться навести кілька рядків з листа з Народної Демократичної Республіки Йємен: «Приступив до роботи. Живу й працюю добре. Все нормально. Маю велике бажання приїхати в Кіровоград, який став мені рідним. Абдуль Хамід Осман Абдулла».

Місто, яке дало людям крила польоту, назавжди лишиться для них своїм.

ГРУПУ МОЛОДИХ ВИРОБНИЧНИКІВ КІРОВОГРАДСЬКОГО ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» УКАЗОМ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ЗА УСПІХИ У ВИКОНАННІ Й ПЕРЕВИКОНАННІ ПЛАНІВ 1973 РОКУ І СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ НА 1974 РІК НАГОРОДЖЕНО ОРДЕНАМИ ТА МЕДАЛЯМИ СРСР.

БРИГАДИРА КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ № 4 НАДІЮ **ЩЕРБАНЬ** (ДРУГА ЗЛІВА) НАГОРОДЖЕНО ОРДЕНОМ ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА.

ОРДЕНОМ ЗНАК ПОШАНИ УДОСТОЄНІ (ЗЛІВА НАПРАВО): ТОКАРІ ЛЮДМИЛА **ШЕВЧЕНКО**, ГЕННАДІЙ **МЕНШИКОВ**, ВАЛЕНТИНА **ПЕРЕХОЖУК** ТА БРИГАДИР КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИКІВ ВІКТОР **НЕДОПАС**.

Фото В. КОВПАКА.

батька. Вірно кажуть. Більше чверті віку працював у депо його батько Олександр Федорович. Його професію успадкував і син. Ким бути? — такої проблеми перед ним не стояло, коли він закінчив семирічку. «Хочу працювати на залізничному транспорті», — сказав він і вдома і в школі. Його батько, кадровий залізничник, відповів: згода. І от Станіслав — учень залізничного училища. А потім, як і його батько, пройшов усі ступені зростання, відомі на транспорті кожному: від перших кроків роботи кочегаром до машиніста локомотива. В той час, коли батько, облишивши паровоз, перейшов працювати на електровоз, Станіслав тільки навчався на курсах машиністів. А закінчивши їх, одержав призначення помічником машиніста електровоза до батька. Кілька місяців працювали разом. Син біля батька пройшов добру школу, і згодом йому довірили водити електровози самостійно.

— Машину треба знати, як свої п'ять пальців, — говорить Станіслав Олександрович. На паровозі, бувало, швидко знайдеш поломку, та довго її усувати. А на електровозі, навпаки. А щоб і знаходити пошкодження відразу, треба добре техніку знати. Без цього зараз просто неможливо працювати.

Вірно каже машиніст. Техніка тепер така, що без навчання, без знань її не освоїти. І Станіслав Олександрович вчиться: закінчив вечірню десятирічку, відвідує деповську школу, де вивчають передовий досвід. Якось він у колі друзів сказав: людина не вчена — що сокира не гострена: можна й такою дерево зрубати, але багато сил марно витратиш. Мудрі слова. І люди вчаться — у вузах, технікумах, на різних курсах, в школах передового досвіду. Знання відкривають їм шлях, у будь-якій справі засвічують «зелену вулицю» до успіху. Це можна сказати про машиністів електровозів В. Ф. Жука, І. І. Толока, М. Самоціна, М. В. Осадчого та багатьох інших.

Між іншим, ця «зелена вулиця» — не тільки робота. Бо веде вона і в клуб залізничників, у бібліотеку, в кінотеатр, на стадіон, в міський парк культури і відпочинку. Все це — до послуг людей. Робота. Навчання. Відпочинок. Те, що дали простим людям великий Ленін, партія комуністів. Те, про що до Жовтня 1917 року люди з ринку дешевої робочої сили, навіть не могли думати.

АЛЕ повернемось до дмитрівського колгоспу «Правда», де живе і працює Федір Якович Косянчук.

Приємно розмовляти з такими людьми, як він. Не менш приємно бачити турботу про людину, багате господарство, зразкові будівлі — все те, що характеризує міцну економіку колгоспу.

— Зростання у нас в усьому, звичайно, значне, — говорить Федір Якович.— Добрячі врожаї. Високопродуктивна худоба. Мільйонні прибутки. Та все ж ми не задоволені. Ніяк не можемо наздогнати сусідів. А знаєте: сусід для сусіда дзеркалом служить.

Я не відразу здогадався, що має на увазі Федір Якович. Він потім розповів: от би нам наздогнати дзержинців!

Так, в колгоспі «Правда» вірно орієнтуються на те, щоб порівнятися з пантазіївським колгоспом імені Дзержинського. Та це й зрозуміло: господарство, яким ось майже чверть віку керує вмілий господар, досвідчений хлібороб Володимир Григорович Альоньков — одне з кращих в області. Кожний гектар ріллі дає 310 — 350 карбованців прибутку. За останні п'ять років прибутки колгоспу подвоїлися, у стільки ж збільшились заробітки колгоспників. Тут запровадили госпрозрахунок, застосовують наукову організацію праці.

Правління, партійна організація колгоспу багато працюють над поліпшенням культурно-побутового обслуговування трудівників села. У колгоспі чудовий Будинок культури, дитсадок, лікарня. Колгоспна їдальня звільнила жінок від домашньої кухні, і тепер вони ще краще працюють, є час для відпочинку, навчання, виховання дітей. Колгосп збудував школу, організував там дворазове безкоштовне харчування. Пантазіївські колгоспники, як у місті, користуються оплачуваними відпустками, їздять за рахунок колгоспу в санаторії і будинки відпочинку, мають можливість у своєму чудовому Будинку культури подивитися не тільки кіно чи концерт, а й виставу професіональних артистів з області, столиці. В селі виріс чудовий будинок тваринника, там — добре обладнані кімнати для відпочинку, профілакторій, як і в тракторній бригаді, є душ.

ВСЕ це і мав на увазі Федір Якович, коли говорив, що їхнє господарство «тримає курс на дзержинців». За прикладом колгоспу імені Дзержинського і в артілі «Правда» теж перевели ферми на двозмінну роботу. У них також вагомі врожаї, висока оплата праці, збудовано прекрасні дитячі ясла, багато зроблено по благоустрою села.

Отже, Знам'янка сьогоднішня — це край перетворень, як і вся наша країна.

І. БРАТЧЕНКО.

ТОВАРИШ СЮЗАННА

ТВІЙ РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

Першим місцем роботи Сюзанни Шрайбер був взуттєвий магазин в Цюриху. Дівчина прийшла туди ученицею в 1962 році, коли їй було шістнадцять років.

— Не могло бути і мови, щоб хто-небудь з моїх подруг міг продовжувати навчання після восьмого класу, — розповідає Сюзанна. — Спеціальна освіта, і тим більше вищі учбові заклади в Швейцарії — привілей чоловіків. Так було завжди. Серед місцевих бюргерів вважається, що місце жінки — на кухні. «Навіщо молодій жінці освіта? — цинічно питають вони. — Нехай вчиться смачно готувати, слідкує за новинками моди і намагається догодити чоловікові».

...Не можна сказати, що робота учениці в магазині була легкою для Сюзанни. Доводилось мити підлоги, підносити товари. Нарешті її допустили до прилавка. Дівчина виконувала таку ж роботу, як і інші продавці, але одержувала за неї у 8 разів менше. «Що ж ти хочеш? Адже ти учениця», — сказали їй якось у відділі заробітної плати.

Сюзанна ніде не могла знайти пояснення такій несправедливості. Незабаром вона перейшла працювати в бюро по праці і заробітній платі на підшипниковому заводі. Тут вперше зіткнулась з важким становищем учнів у промисловості. Хлопчаки — її однолітки — виконували найбруднішу роботу, одержуючи за це копійки. Їх ніхто не вчив.

— Робота на заводі, — говорить Сюзанна, — була для мене суворою життєвою школою. Я почала ненавидіти капіталізм, але тоді ще не цілком ясно уявляла шляхи боротьби. Йшов 1968 рік. Не хочу приховувати, в той час я була під впливом лівацьких ідей. Хотілось робити революцію негайно. Якось демонстрація, в якій я брала участь, переросла у відкриту сутичку з поліцією. Були жертви. Пізніше я зрозуміла — подібні стихійні дії молодих були на користь буржуазії. В пресі зашуміли про «тероризм червоних». Господарі підприємств склали «чорні списки» молодих робітників. До них потрапили і багато комуністів, які закликали юнаків і дівчат не вірити в провокації.

Сюзанна залишає Швейцарію. Декілька років мандрує по Латинській Америці, виконуючи будь-яку, іноді випадкову роботу. Дівчина зустрічає у багатьох країнах важке становище трудящих, расову дискримінацію, сваволю влади і американських монополій. Коли в 1971 році вона повертається на батьківщину, то вже чітко уявляє шлях перед собою. Сюзанна вступає у Швейцарську партію праці.

Ми зустрілись з Сюзанною Шрайбер в московському готелі «Юність». До Радянського Союзу вона приїхала на запрошення ЦК ВЛКСМ і КМТ СРСР у складі молодіжної групи членів Швейцарської партії праці.

— Мені дуже сподобалась ваша країна, — говорить Сюзанна. — Крім Москви, нашій групі довелось побувати в Ризі і Тбілісі. Ми відвідали багато підприємств. Мене захоплює та турбота, яку виявляє Радянська держава про молодих робітників. Нам багато розповідали про спеціальні школи «виробничо-технічного навчання», про навчання учнів на підприємстві. Наша молодь може про це лише мріяти. Жінка в СРСР — повноправний член суспільства. Вона може вчитись і працювати за спеціальністю, яку сама обере, брати участь у суспільному житті. Для вас це звичне. Мене ж і моїх товаришів, які побували в Радянському Союзі, це вразило. Рівноправність всіх громадян — привілеї соціалістичного суспільства.

А. ПРАВОВ.
(АПН).

Перед службою солдатською

Погожим весняним ранком учні СПІ № 3 міста Світловодська вишикувалися на стройовий огляд. По-військовому карбуючи крок, з прапором у руках на чолі колони йде Володимир Ізюмов. Вслід за ним марширують 12 загонів, які братимуть участь у військовоспортивній грі «Орля-74». Вони входять до складу батальйону, яким командує десятикласник Олександр Михайлик.

В урочистій обстановці комсомольці прийняли присягу.

Потім військовий керівник школи підполковник запасу Микола Дем'янович Шевченко поставив перед учнями бойове завдання — десятикілометровий марш з відпрацюванням елементів «бою».

ПІД ПРАПОРАМИ „ОРЛЯТИ"

Прямуючи до озера Комсомольського, юнармійці пройшли місцями пам'ятних боїв, де в грізні дні осені 1943 року війська 20-го гвардійського стрілецького корпусу під командуванням генерал-майора М. І. Бірюкова, форсували Дніпро, відбивали шалені атаки ворога.

Всі юнармійці діяли сміливо, рішуче. Так, коли колона просувалась до наміченого рубежа, «ворог» висадив морський десант, намагаючись оточити наступаючих. Та, завдяки добре організованій розвідці, «противника» було своєчасно виявлено, оточено, притиснуто до води і «знищено». Відзначились командири загонів Олег Міщурін та Валерій Кругляк.

В бою немало було «поранених». Їм своєчасно подавали медичну допомогу сандружинниці Любов Писаренко, Ірина Булавіна, Наталія Демченко та інші комсомолки.

А потім — вихід до озера, де «противник» зайняв заздалегідь підготовлений рубіж на відстані півтора кілометра від озера. І тут повідомлення: «Противник ви... передовий загін і має намір атакувати колону...». Командири одразу ... рішення розгорнутись в бойовий порядок і в ходу атакувати «ворога», «знищити» його.

Визначений рубіж було взято. В цьому бою особливо відзначились загони Володимира Скрипка і Олега Зверєва.

Виконавши бойове завдання, юнармійці, веселі і бадьорі, повернулись у школу, де підбили підсумки гри. Перше місце зайняли загони Олега Міщуріна, Володимира Скрипка та Анатолія Рекаса.

Посередники, що брали участь у грі, високо оцінили тактичну підготовку допризовників.

М. ВЕНЦКОВСЬКИЙ,
учитель Світловодської середньої школи робітничої молоді № 2.

НА КИЛИМ ЩАСТЯ

Їх радість піднялася на розкрилі молодої весни. І доля їхня була такою ж ясною і щасливою, як цей день. З найкращими квітами розмаю, в світінні щирих посмішок друзів прийшли вони до будинку міського бюро ЗАГСу. Анатолій Коротков — працівник Палацу піонерів, Валя Вербова — методист Будинку народної творчості. А кіровоградці, побачивши молодят на вулиці Луначарського, знали їх в одному:

— Ідуть ятранці.

Так, Анатолій і Валя вже не один рік виступають у складі заслуженого самодіяльного ансамблю танцю УРСР «Ятрань». Їх вітали за межами нашої Батьківщини, вони демонстрували свою майстерність на столичній сцені. І в нашому місті з приязню кожен:

— Це — ятранці.

Обрядовий староста Олена Григорівна Кирилова запросила молодят на заручальний рушник, на килим злагоди. І одразу тут, в кімнаті обрядів, озвалася пісня:

Веди, наречений, до шлюбу
Омріяну долю свою.
Шануй її, любу,
Як голуб голубу,
Як вишню розквітлу в маю!..

А Олена Григорівна:

— Вручаю вам обручки... Хай вони будуть символом вашого сімейного щастя і єдності. В них немає ні початку, ні кінця. Тож хай таким нескінченним і осяйним буде ваше кохання на все життя!

Анатолій і Валя реєструють свій шлюб. А пісня продовжується:

На радість своїй Батьківщині
Побрались ви в розквіті літ.
На світлій вершині
Тобі і дружині
Безмежний простелеться світ.

Обрядовий староста:

— Від імені матері-Вітчизни вітаю вас з народженням сім'ї, бажаю долі світлої, життя великого!

Заіскрилось вино в келихах, заполомінилось, аж по вінця.

— На щастя!

В очах нареченого і нареченої теж ясна втіха любові і радості.

Вас чекає, молодята,
Вас чекає, молодята,
Доленька багата.
Щоб гордились вами люди,
Працьовиті будьте всюди!

— Людський вік — що календарний рік — має чотири пори. Перша — молодість, весна, коли все квітє, приходить кохання. Друга — красне літо, людина у розквіті сил трудиться на благо своєї Батьківщини, своєї сім'ї, ростить дітей. Третя — золота осінь, коли за невтомну працю людини приходить визнання її заслуг і шана народу. А коли настає старість — людина чекає тепла. І його дають їй діти, онуки, друзі, Радянська влада. Хай же всі пори вашого життя будуть щасливими і плідними!

Хай кохання вас єднає,
Хай кохання вас єднає
Жити помагає!
Щастя й долі вам бажаєм,
На весіллі погуляєм...

Обрядовий староста молодятам:

— Підійдіть до батьків своїх, вклоніться їм низько за їх теплі серця, добрі діла.

— В добрий час, на довгий вік, на щастя.

Анатолія і Валю оточують друзі. І знову вітання, квіти. А в пісні:

І юність, сили і вроду
Пізнайте в нащадках своїх
Безсмертя народу і слова —
В щасливій і дружній сім'ї.

І веде наречений свою суджену до постамента, де в червоному граніті постав гордий воїн-визволитель, туди, де не гасне Вічний вогонь. На плити лягають квіти. То — вдячність за щастя, з яким йдуть сьогодні сини сонячною дорогою до своєї заповітної мети.

Йде одна пара, друга, третя... Травневі весілля!..

А в місті — молода весна відлунає в своєму розкрилі нашу радість.

Йде Першотравень.
З любов'ю!
З щастям!

М. ВІНЦЕВИЙ.
Фото В. КОВПАКА.
м. Кіровоград.

ТЕЛЕЕКРАН

3 П'ЯТНИЦЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Музична програма. «За листами глядачів». (М). 10.00 — «Москва і москвичі». (М). Телеогляд. 10.30 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 11.30 — «Поезія». (М). 11.50 — «Скачу за веселкою». Вистава. (Ленінград). 13.20 — «Пошта програми «Здоров'я». (М). 13.50 — «Календар малечі». (Донецьк). 14.20 — Телефільм «Балада про комісара». (К.). 16.25 — Кольорове телебачення. Для юнацтва. «Музична енциклопедія». (К). 16.25 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 18.45 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Моя доля». 2 серія. (М). 20.00 — Кольорове телебачення. Телевізійний фільм-концерт «Зірки весь день». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Театральні зустрічі». (М). 23.00 — Кольорове телебачення. «На чудовому голубому Дунаї». Концерт. (Відень). 23.50 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.50 — «Скарби народу». (Сімферополь). 11.10 — Художній фільм «Листопад». (К). 12.45 — «Слава солдатська». (Львів). 13.50 — Молодіжна програма «А» плюс «Б». (М). 15.20 — «Радянський Союз очима зарубіжних гостей». (М). 15.40 — «По концертних залах Москви». Огляд. (М). 16.25 — Для дітей. «Театр «Ліхтарик». (Дніпропетровськ). 17.00 — «У світі оперети». Концерт. (Харків). 18.00 — «Весняна путівка». Телевистава. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Продовження телевистави. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М.) 21.30 — Художній фільм «На семи вітрах». (К). 23.00 — «На ланах республіки». (К). 23.05 — Вечірні новини. (К).

4 СУБОТА

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Кольорове телебачення. Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служу Радянському Союзу». (М). 11.00 — Кольорове телебачення. Телевізійний фільм «Горбоконик». (М). 12.30 — Кольорове телебачення. «Музичний кіоск». (М). 13.00 — «Сільська година». (М). 14.00 — Кольорове телебачення. «Творчість народів світу». (М). 14.40 — «Високе довір'я». Теленарис. (М). 14.50 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Гей, кухто». (М). 16.10 — «Світ соціалізму. (М). 16.30 — «Музична програма. «У вашому домі». (М). 17.00 — Кольорове телебачення. «Клуб кіноподорожей». (М). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — Кольорове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 18.45 — Телевізійний багатосерійний художній фільм «Моя доля». 3 серія. (М). 20.00 — Кольорове телебачення. «Ляльки сміються». Естрадна програма. (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Концерт оркестру «Тримітас». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Концерт майстрів мистецтв. (М). 22.40 — Спортивна програма. (М). 22.55 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.05 — За накресленнями XXIV з'їзду КПРС. «Товари — народу». (К). 10.35 — Концерт радянської пісні. (К). 11.05 — «Екран молодих». (К). 12.05 — Для дітей. Концерт. (Сімферополь). 13.00 — Кінокомедія «Гість з Кубані». (К). 14.10 — Концерт. (К). 15.40 — «Зорі над Бугом». Телеальманах. (Миколаїв). 16.40 — Програма мультфільмів. (К). 17.10 — Назустріч виборам до Верховної Ради СРСР. (Харків). 17.30 — Художній фільм «П'ятдесят на п'ятдесят». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — Художній телефільм «Ювілей». (К). 20.00 — Л. Мінкус. «Баядерка». Вистава. (Одеса). 20.45 — — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Продовження вистави «Баядерка». (Одеса). 22.50 — «На ланах республіки». (К). 22.55 — Вечірні новини. (К).

5 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Кольорове телебачення. Ранкова гімнастика. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. Концерт. (Рига). 10.00 — Кольорове телебачення. «Учитель співу». Художній фільм. (М). 11.20 — «В ефірі — «Молодість». (М). 15.30 — Для школярів. «Сурмач». (Львів). 16.30 — «Сім'я». (Донецьк). 17.20 — «Екран передового досвіду». (К). 18.00 — Новини. (М). 18.15 — «Сьогодні — День преси». (М.). 18.45 — Кольорове телебачення. Пісні М. Блантера на вірші К. Симонова. (М). 19.30 — Кольорове телебачення. Кіноепопея «Визволення». «Вогняна дуга». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кольорове телебачення. Кубок СРСР з хокею. Півфінал. По закінченні — новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Новини. (К). 11.10 — «Рядки, обпалені війною». (К). 11.50 — Кольорове телебачення. Для дітей. Фільм-концерт «Янтарики». (К). 12.35 — «Театральна афіша». (К). 13.55 — Наш огляд. «Резерви — на службу виробництву». (Херсон). 15.15 — Документальний фільм «Хлібороби». (М). 16.00 — Нариси історії нашої Батьківщини. (М). 16.30 — «Шахова школа». (М). 17.00 — «Дев'ята весна бригади В. Є. Копелева». (М). 17.30 — Кольорове телебачення. Для дітей. «Умілі руки». (М). 18.00 — Сьогодні — День преси. «Товариш газета». (К). 18.30 — Фільм-концерт «Знайомі мелодії». (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «В ім'я миру». (Одеса). 19.45 — «Екран молодих». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Перший кур'єр». (К). 22.55 — «На ланах республіки». (К). 23.00 — Вечірні новини. (К).

Наша адреса і телефони

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» — орган Кировоградского обкома ЛКСМУ, г. Кировоград.

316050. ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництв, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Наступний номер «Молодого комунара» вийде в неділю, 5 травня 1974 р.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

БК 05926. Індекс 61 197. Зам. № 13193. Тираж 59 800.